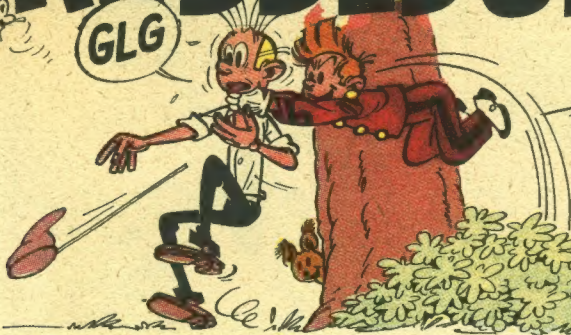

ROBBEDOES

GLG

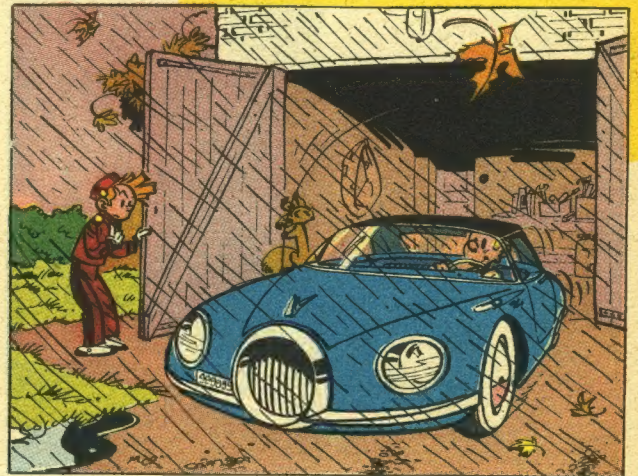
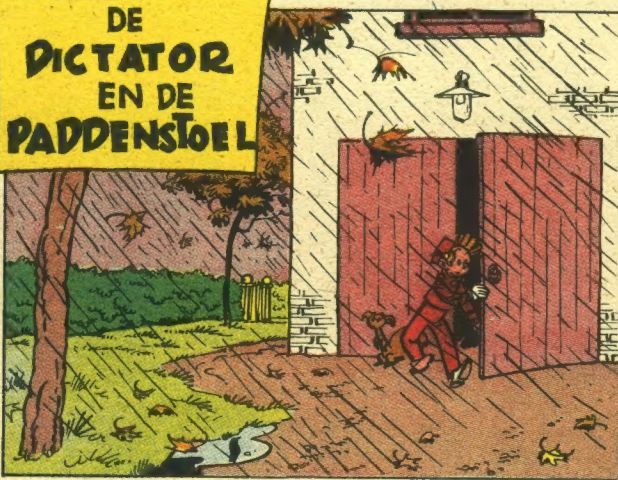

JE GELD OF
JE LEVEN!...
DAT BRENGT JE
IN DE STEMMING
VOOR HET LEZEN VAN
DE RODE HOND.

HET VERHAAL VAN POSTKOETS-
ROVERS EN POLITIEMANNEN DAT
OOM WIM JE VERTELT.

Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 699. — 20 Augustus 1953. — 24 blz.

DE DICTATOR EN DE PADDENSTOEL

TOCH JAMMER, ZULK HONDEWEER, NET
ALS WE NAAR ROMMELGEM MOETEN !...

OCH, HET HINDERT NIET!
BEDENK DAT WE DE MAR-
SUPILAMI TERUG ZULLEN
ZIEN !

DE GRAAF SCHRIJFT
DAT HET DIER HET
UITSTEKENDE MAAKT !

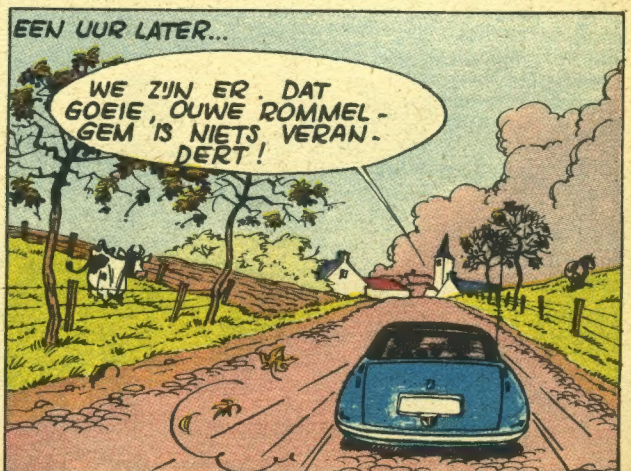

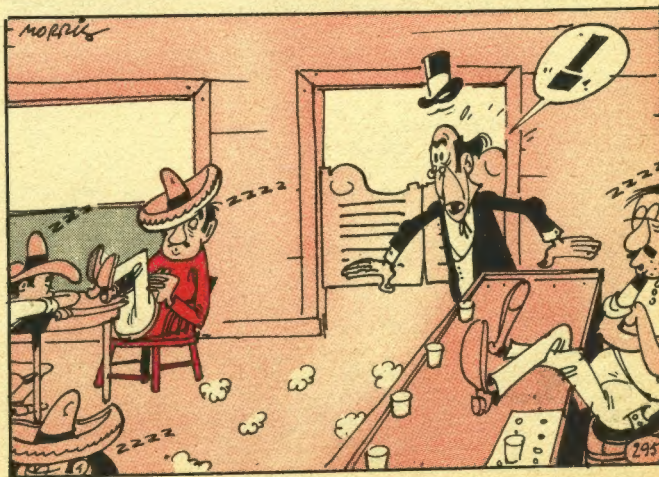
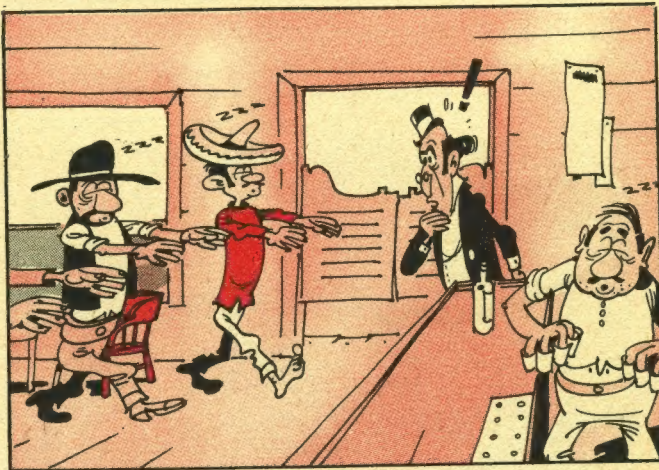
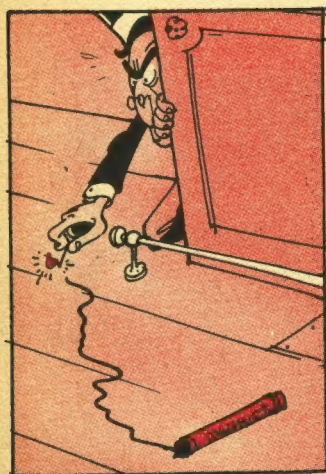
JA 'T WAS ERG
VRIENDELIJK VAN DE
GRAAF HEM IN ZIJN
GROTE PARK TE
LATEN LOPEN ...

EEN UUR LATER...

WE ZIJN ER. DAT
GOEIE, OUWE ROMMEL-
GEM IS NIETS VERAN-
DERT !

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE BEVRJDIING van PROF. STAGMUS

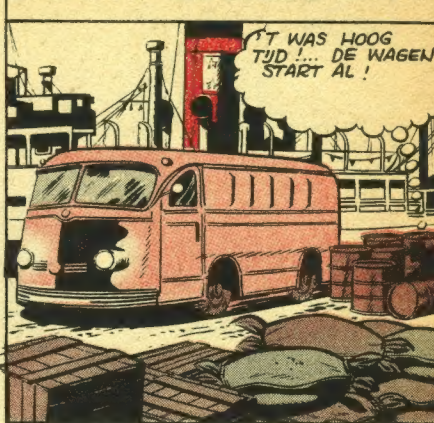
PROF. STAGMUS WORDT DOOR DE POLDEVEN VAN HET SCHIP NAAR EEN CELWAGEN OVERGEBRACHT. JAN KORDAAT VERLIEST IN ZIJN UITKIJK POST GEEN ENKELE BIZONDERHEID VAN DIT TONEELTJE UIT HET OOG.

KORDAAT IS ONDER DE CELWAGEN GEKRO-
PEN EN SCHROEFT EVENTJES DE OLIEAF-
VOERKNOP LOS...

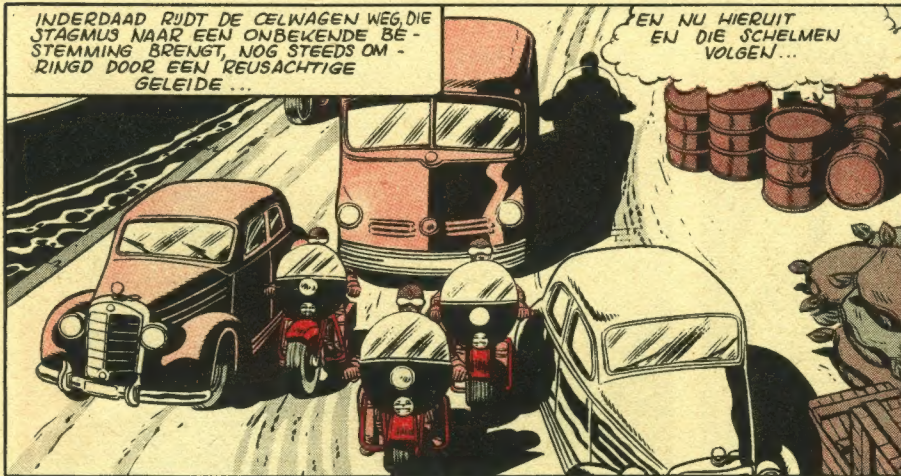
ZO!... NU ZAL DE OLIE DRUP
VOOR DRUP ERUIT SIJPELEN
EN EEN PRACHT VAN EEN
SPOOR VOOR ME
ACHTERLATEN!

EVEN LENIG EN VLUG ALS OP DE HEENWEG
ZOEKT JAN ZIJN SCHUILPLAATSJE WEER OP.

INDERDAAD RIJDT DE CELWAGEN WEG, DIE
STAGMUS NAAR EEN ONBEKENDE BE-
STEMMING BRENGT, NOG STEEDS OM-
RINGD DOOR EEN REUSACHTIGE
GELEIDE...

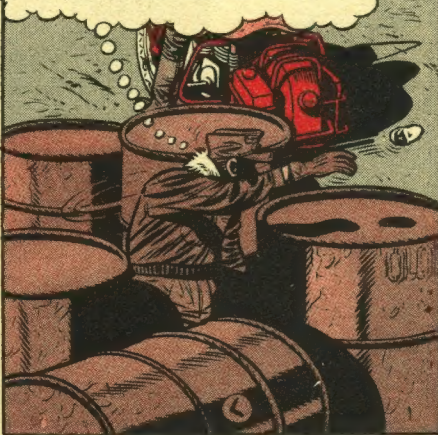
WEL! EEN VAN DE MOTORRIDERS VAN
HET ESCORTE SCHIJNT LAST, MET
ZIJN MACHINE TE HEBBEN.

HU STOPT! EN DE ANDE-
REN LATEN HEM ACHTER
WERKELIJK EEN BUITEN-
KANSJE! NU MIJN
SLAG SLAGEN!

EERST HEM HIERHEEN LOKKEN!

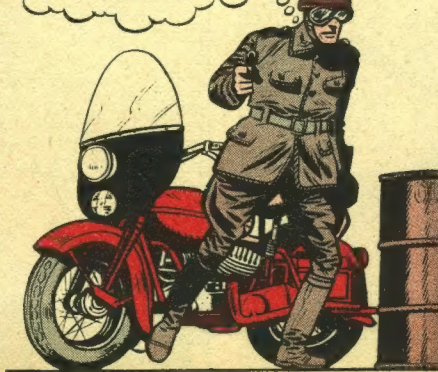
DE STEEN WORDT MET EEN VASTE HAND
GEWORPEN EN TREFT MET EEN VRESELIJK
GERAAS HET BEOOGDE DOEL...

KRABSDA... NIEKO... BADEVSK? WAT
IS ER AAN DE HAND?

HET KOMT GINDS VANDAAN!
DAAR HOUDT ZICH IEMAND
SCHUIL!... EEN SPION
SOMS? DAAR MOET IK
HET MIJNE VAN
HEBBEN!...

WIE DAAR? KOM VOOR
DE DAG, OF JE KRIJGT
DE VOLLE LAAG!

SCHREEUW MAAR!
JY ZULT ER
VAN LUSTEN!

DE OORLOG DER THUGS

Sinds het begin van het kwartaal bleek het duidelijk dat iemand het hele college vorstelijk in de maling nam. Iemand die kostelijke, dikwijls geestige en nooit boosaardige grappen uithaalde en altijd ondertekende met de naam «De laatste der Thugs».

Dat had niks te maken met de beruchte secte van Hindoe-worcers. O, nee! Het was maar een gewone jongen, maar een heel handige knaap, hoor, die er plezier in had ons te foppen. En ook om ons te helpen, want het gebeurde dikwijls dat de een of andere leerling, wiens werk niet wou vlotten, in zijn lessenaar de nodige uitleg vond om hem zijn taak behoorlijk af te helpen maken. Anderen die zichtbaar in de brand zaten, vonden plotseling een sommetje om hen uit de nood te redden.

Maar allen om het even, zowel de slachtoffers die poppenschoentjes inplaats van hun zware schooljongselaarzen hadden aangetroffen, als de geluksvogels wier huiswerk af was of die geldelijk geholpen waren, brandden van nieuwsgierigheid om te weten wie «De laatste der Thugs» nu eigenlijk was.

Alles ging goed tot «De laatste der Thugs» portefeuilles, fototoestellen of uurwerken begon te gappen. Hij liet telkens een briefje achter waarin stond te lezen: «Met mijn dank. - De laatste der Thugs».

Toen liep het heus de spuiwegen uit en de volgende ochtend bracht een verrassing: op alle reusachtige schoolborden stond een boodschap geschreven:

«Bekendmaking voor alle kameraden: «De laatste der Thugs» was een brave avonturier die wel eens flauwe aardigheden uithaalde, maar eerst en vooral zijn best deed om zijn makkers uit de narigheid te helpen. Maar nu komt me daar een valse broeder en hij gebruikt mijn naam om diefstallen te plegen en gevaarlijke grappes te maken. Vandaag nog verbind ik me tegenover mijn makkers om de dief te ontmaskeren en in geval ik daarin binnen een week niet mocht slagen, me persoonlijk aan te geven. Hoe dan ook moet het nu uit zijn met de grap.

• DE LAATSTE DER THUGS. »

Deze nieuwe verrassende wending bracht in het college heel wat opschudding teweeg. De prefect verkondigde overal: «Het is een afleidingsmanoeuvre van deze jonge schurk, maar daar loop ik niet in. De geschiedenis is veel te ingewikkeld. Er is maar één deugniet die dit op zijn geweten heeft en als hij zich niet komt aanmelden, dan beloof ik jullie enkele flinke collectieve straffen.»

In de studie werd het probleem druk door Jan, Piet en Karel besproken. En die dag meldden drie leerlingen dat ze een hulp-typist hadden gekregen om hun werk af te maken, terwijl twee anderen een dreigbrief hadden ontvangen. Karel ging bij ieder van hen even zijn licht opsteken, speurde de getypte teksten na en besloot:

— Het staat vast dat die teksten niet met dezelfde machine zijn getikt.

Want al mocht een der teksten heel regelmatig getikt zijn bij de andere daarentegen kwamen de «r» en de «a» telkens boven de regel uit.

De laatste «goede» Thug gebruikte beslist een veel oudere machine.

De drie vrienden gingen naar het machineschrijfklokaal en probeerden alle machines van het college, echter zonder resultaat. Geen enkele had twee letters die boven de regel uitkwamen.

— Je zou gaan geloven dat hij een machine het college heeft binnengesmokkeld.

— Maar die zouden we toch vlug vinden. We hebben overal gesnuffeld.

De drie jongens keken elkaar aan. Uit hun ogen sprak er een zekere verdenking. Op de keper beschouwd was een van hen misschien «De laatste der Thugs», de goede of de slechte?

Twee nachten later werd de toestand helemaal opgehelderd. In de derde klas was plotseling een gerucht gehoord, dat langzaam aangroeide en tenslotte werd er zoveel kabaal geschopt dat het groot genoeg leek om het hele stadje Kerrie, waar het college was gevestigd, in rep en roer te brengen.

Oorspronkelijk waren er maar drie of vier jongens die vochten in de schaduw. Maar weldra waren er heel wat anderen die zich met heftige kreten in het gewoel hadden gestort.

— «De laatste der Thugs»! Kijk daar, «De laatste der Thugs»!

Toen de directeur de klas binnenstapte zag hij een dertigal collegesnuitsers in pyama die in een onmogelijk kluwen door elkaar wriemelden, zonder eigenlijk goed te weten waar ze hun slagen plaatsten.

De directeur leek niet erg kwaad maar zei heel eenvoudig:

— Ik geloof dat we blij zouden zijn, een beetje uitleg te krijgen. Laat iedereen eens vertellen hoe hij hier is terecht gekomen.

Stelselmatig werden aldus de jongens die zich alleen uit een geest van samenhangigheid met het reilletje hadden ingelaten, uitgeschakeld. Tenslotte bleven er in het midden van de zaal nog vier over: Piet, Karel, André en Jan. Jan nam het woord:

— Mijnheer, wij zochten de dief. Ik weet niet of het hier «De laatste goede of slechte der Thugs» geldt, maar wij wilden de dief te pakken krijgen, die gisteren Piets brievenbus heeft gegapt. Tenslotte hebben wij een individu opgemerkt, dat hier is binnengeslopen en het bureau van de professor onderzocht. Op dit ogenblik hebben Karel, Piet en ikzelf de indringer aangevallen en het is ons gevecht dat zoveel mensen hierheen heeft gelokt.

André schudde ontkennend het hoofd:

— Dat is gelogen.

— Maar wij hebben je op heterdaad betrapt.

— O natuurlijk! Maar ik was niet de dief! Ik ben «De goede laatste der Thugs» en ik heb de jongens geholpen.

Maar plotseling klonk een stem op uit de vechtersbazen:

— Ja, ik weet het! Hij heeft me vaak geholpen: ik wist dat hij «De laatste der Thugs» was, en u kan er op rekenen dat hij niet gestolen heeft!

Nog enkele anderen kwamen tussenbeide om voor André te pleiten.

Karel en Piet leken helemaal uit hun

lood geslagen. Toen stelde Karel een vraag:

— Is u er zeker van hem te hebben gezien? Ik geloof daarentegen dat ik kan bewijzen dat hij de dief is.

— Nou, verklaarde Ramlet, ik mag niet beweren dat ik hem heb gezien. Maar onlangs haalde ik een getypt blad uit mijn lessenaar en hij is langs me heen gekomen en fluisterde met een klein knipoogje:

— Wel, zou dat je kunnen helpen? Ik geloof dus dat hij het er gelegd heeft.

— Ja, ofwel heeft hij dit opgemerkt toen hij voorbij kwam, of hield hij zelf in de gaten wie een blad in zijn lessenaar had ontdekt om een alibi te hebben.

— Zo is het, zeiden verschillende stemmen. Zo zal het wel toegegaan zijn.

André probeerde de schuld van zich af te wenden.

— Nee, ik ben het niet, u weet best dat ze proberen alles op mijn rug te schuiven en dat Karel waarschijnlijk de werkelijke dief is.

De directeur stond op en vroeg:

— Piet, geloof je niet dat het tijd is, klare wijn te schenken?

Piet keek verbaasd op en vroeg de directeur:

— Ik, Meneer?

— Ja, jij, Piet. Je zou ons misschien eens kunnen verklaren hoe je het klaar speelt om twee letters van de Remingtonschrijfmachine, die helemaal achteraan in het typelokaal staat, los te maken zodat ze een beetje boven de lijn uitkomen en aldus zo kenmerkend worden voor je briefjes. Je zou ons misschien ook kunnen zeggen hoe je die machine weer terugbrengt nadat je ze hebt gebruikt?

Piet beet zich op de lippen en bekende zijn nederlaag.

— Inderdaad, ik ben «De laatste der Thugs». Ik dacht dat niemand het wist. Maar ik zweer u dat ik geen enkel kwaad heb gedaan en geen schuld heb aan een van de diefstallen.

— Ook ik heb je al acht dagen in de gaten gehouden, begon Karel en vastgesteld dat je werkelijk te goed thuis was in de vakken waar de anderen altijd last mee hadden. Drie- of viermaal heb ik geprobeerd op «De laatste der Thugs» beroep te doen voor natuurkundevragen, maar nooit heeft hij me geholpen. Wil je de verklaring?

Piet gromde iets en haalde zijn schouders op.

— Je weet drommels goed dat ik een echte ezels ben in natuurkunde.

— Op die manier heb ik dan ook de schuldige ontdekt, gaf de directeur toe. Hij is zeer sterk in al de vakken waar jij zelf altijd de eerste in bent. Ik denk dat we met een klein onderzoek in André's kast...

Deze laatste drong trouwens niet meer aan.

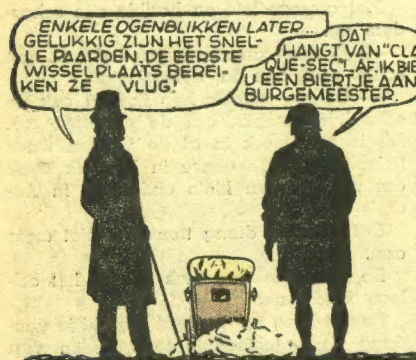
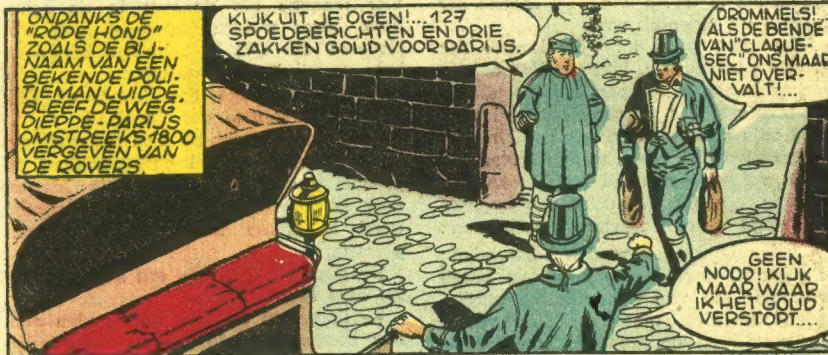
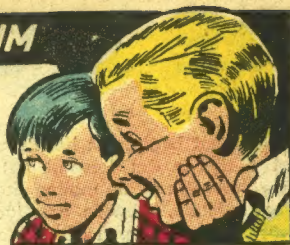
De volgende dag was hij uit het college verdwenen.

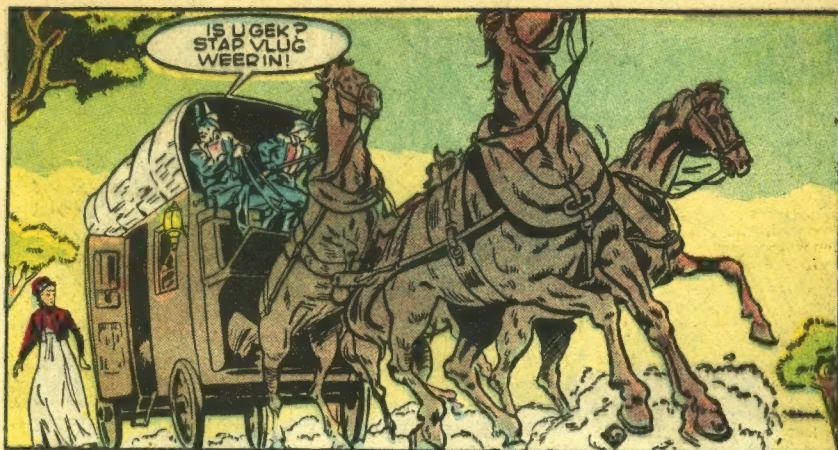
En dat heeft me in staat gesteld je vandaag de geschiedenis te vertellen van «De laatste der Thugs».

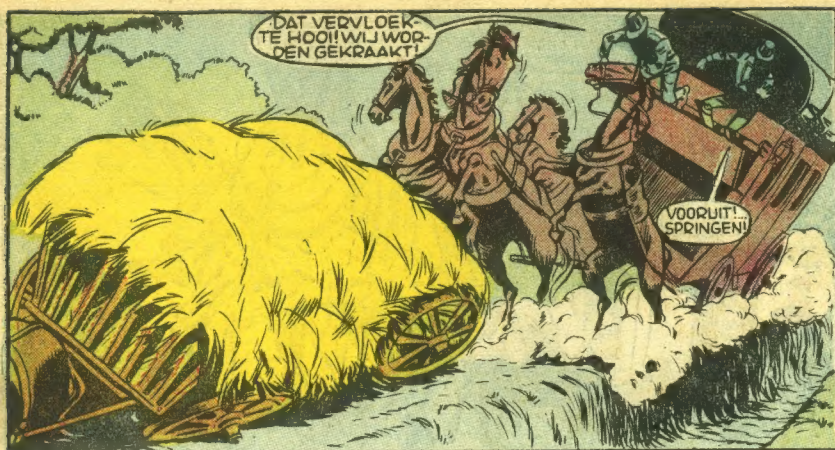
X. S.

DE « RODE HOND »

SNUFFELTJE
VERTELT

EXPRESSIONISME en MODERNE KUNST.

Voor DINGAAN uit Be-
veren-Roeselare en
PIET HEIN uit Tilburg.

REEDS lang — en zelfs
meermalen — vroeg
Dingaan mij over het
« expressionisme » te
schrijven. Nu Piet Hein
mij dezelfde vraag
stelt, wil ik niet lan-
ger wachten. Onder
« expressionisme » kan

men — breed opgevat — de hele heden-
daagse kunst samenvatten. De « moderne
kunst », die nog steeds maar door weini-

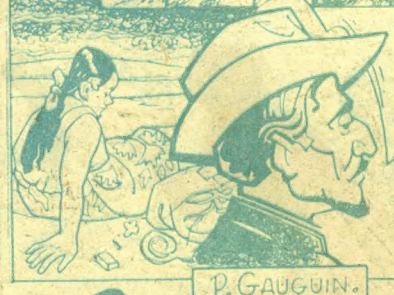

gen begrepen wordt en in de grond toch
ze eenvoudig is! Eigenlijk veel eenvoudi-
ger (als je ze maar met open, kinder-
lijke geest benader!) dan de zo gewichti-
ge en geleerde Renaissancekunst. Daar-
voor toch moet je onder meer thuis zijn in
de Griekse en Romeinse godenleer.

Dat expressionisme vind je in alle tak-
ken der kunst, maar laat ik het hier voor-
nemelijk voor de beeldende kunsten uit-
werken.

Onder invloed van de Renaissance gin-
gen de kunstenaars naar de natuur « natu-
realistisch » of natuurgetrouw-werken. Het
juiste perspectief, de juiste lichaamsver-
houdingen, de natuurlijke kleuren... Zij
hebben dit meer dan vier eeuwen volge-
houden. Af en toe waren er wel eens
merkwaardige uitzonderingen van toen-
maals eveneens « onbegrepen » kunste-
naars. En in de naturalistische richting
schommelde men wel van het rustig-stati-
sche naar het weelig-bewegene en terug,
maar voor de gewone sterveling gaf dat
niet veel verschil! Eigenlijk had de kunst
in die tijd altijd een vooropgezet doel!
Ze wilde een geschiedenis uitbeelden, een
paleis versieren, en zij leefde van over-
talrijke bestellingen.

Vorige eeuw kwam daarin een omme-
keer. Behalve in de portretkunst kwamen
er weinig of geen bestellingen meer. De
kunstenaar was toen op zichzelf aange-

wezen. Hij ging zijn eigen persoonlijke
opvattingen huldigen, zijn eigen inspiratie
uitwerken. Het publiek kon dat alles niet
meer volgen en de breuk tussen kunste-
naar en publiek voltrok zich. Het was de
grote tijd van mannen als Rodin, wiens
prachtig bronzen beeld « Balzac » gewei-
gerd werd en van de nu voor altijd be-
roemde schilders Cézanne, Gauguin en
Vincent van Gogh, de drie scheppers van
het expressionisme. Al die kunstenaars
wilden niet langer de uiterlijke verschi-
ning van de dingen weergeven... zoals
koeien, honden en katten, die ook zien,
maar het innerlijke gevoelsbeeld, dat ze
in ons — in hen — oproepen. En dat is
niet hetzelfde!

Als wij ons verdiepen bijvoorbeeld in
het idee « beer », dan verschijnt voor ons
een ruige kerel, ongecultiveerd, kromge-
groeid door het wroeten in de grond met
gezwollen, misvormde eeltige handen.

Welnu, de uitdrukking of « expressie »
van deze ideeën, in een figuur, die niet
naar de natuur getekend is, maar naar
het innerlijk beeld, dat de kunstenaar zich
vermt — niet volgens de wetten der ana-

tomie, maar om die innerlijke idee zo
pakkend mogelijk uit te drukken — heet
« expressionisme ».

Zo beschouwd zijn tal van meesterwer-
ken uit de vorige eeuwen eveneens ex-
pressionistisch! Het expressionisme is dus
niets nieuws. Het was echter in de steeds
meer verflauwende salonstukjes uit de
brave burgerij teloor gegaan. Toen ont-
stonden die ogenschijnlijk wanstaltige en
zelfs onkundig getekende werken, die om-
ze brave grootouders nog altijd doen
schrikken en onthutsen.

Sommige lieden hebben de gewoonte
met iets wat zij niet verstaan te lachen.
Dat is vrij een domme, ik vrees zelfs be-
lachelijke gewoonte, die kleine kinderen
ook wel hebben. Beter kunnen zij zich
afvragen: wat zou de kunstenaar nu toch
bedoelen? Trouwens, de kunst is er niet
om « verstaan » te worden, zoals een wis-
kunde-probleem begrepen wordt, maar om
ons te ontroeren, zelfs zonder dat wij kun-
nen zeggen « waarom ». « Verstaan » wij
een boom, een bloem, een dier, een zons-
ondergang, de zee? Kunnen zij ons niet,
woordeloos (en zonder voorafgaande uit-
leg!) ontroeren? Zoals we, met de egen
dicht, naar een muziekstuk kunnen luiste-
ren? « Verstaan » wij die muziek? Kun-
nen wij horen of zien, wat ze voorstelt?

Zelfs indien een schilderij voor ons geen
herkenbare dingen uitbeeldt, kan ze toch
een kunstwerk zijn. Wij noemen dat dan
abstracte of zuivere schilderkunst, zoals
er zuivere beeldhouwkunst, zuivere poëzie
(denk aan Van Ostaïen en het huidige
« lettrisme »!) bestaat. Deze non-figuratieve
(niet-uitbeeldende) kunst staat op het
ogenblik in het midden van de belangstel-
ling. Zij wil ontroeren door het schikken
der vormen en kleuren. Zij is de uiterste
en konsekwente toepassing van de ex-
pressionistische formule: nu de kunste-
naar niet meer gehouden is naar de na-
tuur uit te beelden, mag hij zijn eigen
beelden scheppen. In deze zin is non-
figuratief niet helemaal juist! Want als
wij dromen of denken en ons in onszelf
verdiepen — en wij de aldus ontstane
zielerhythmen en ontroeringen vastleggen
— beelden wij nog altijd — zij het dan
een innerlijke — werkelijkheid uit... Al-
leen: dat is er een, die koeien, honden
en katten niet kunnen zien, evenmin als
de onwillende toeschouwer. Deze moderne
kunst heeft dus tenvolle bestaansrecht.
Wat niet zeggen wil, dat elk werk in deze
richting een meesterwerk is. Dat was
vroeger eveneens het geval.

Natuurlijk is dit alles voor velen van
jullie nog niet zo eenvoudig. Het ervaren
van artistieke ontroering begint gewoen-
lijk eerst, wanneer je van kind tot vol-
wassene groeit. Een heerlijke wereld zal
zich dan aan je openbaren. Die zal je
hele leven lang je onvervreemdbaar be-
zitten en genot zijn, als je er nu wat inspan-
ning voor over hebt. Geef je die moeite
maar, hoor!

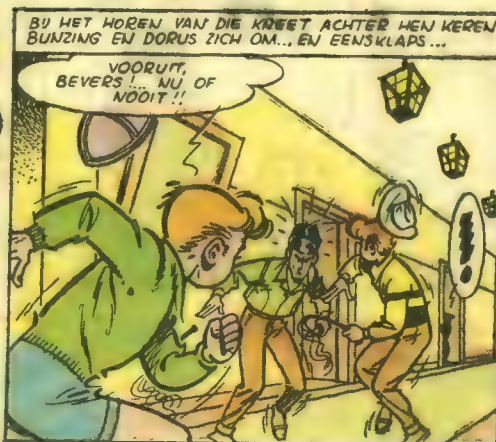
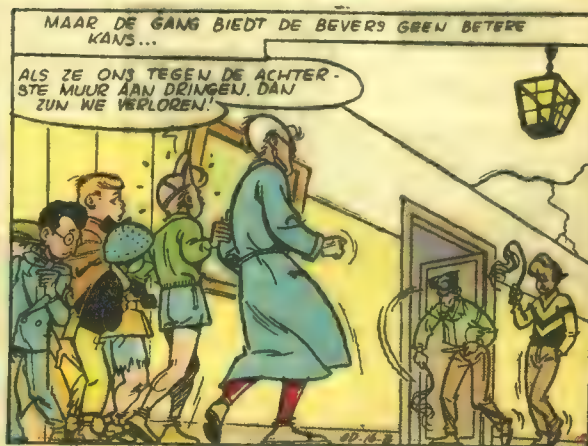
Met Robbedoes vooruit en vooraan!

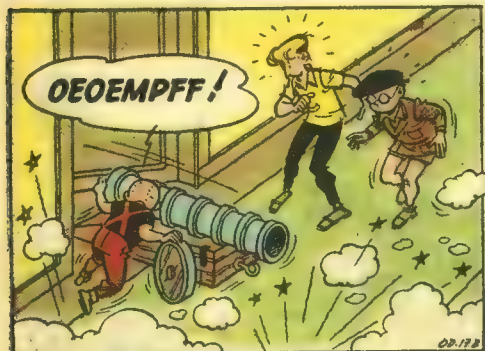
Je trouwe,

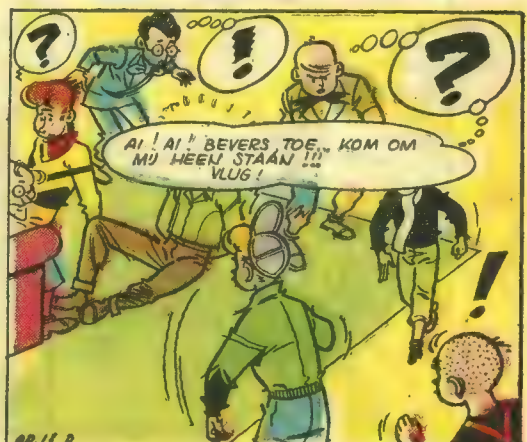
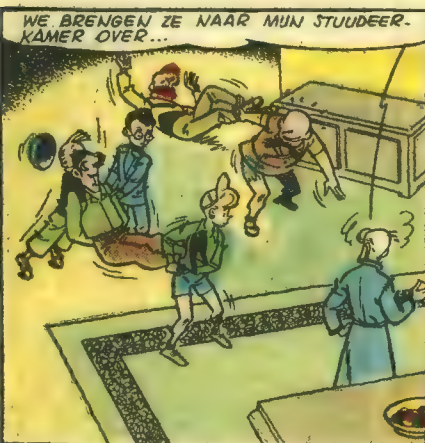
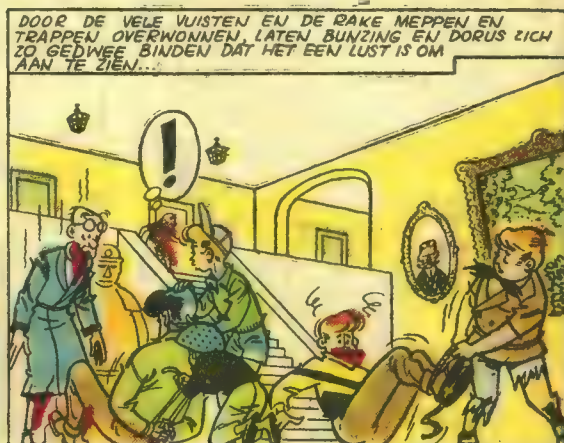
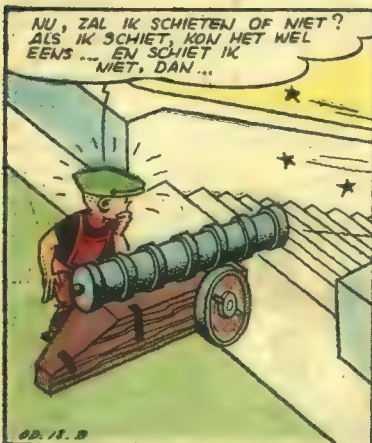
SNUFFELTJE.

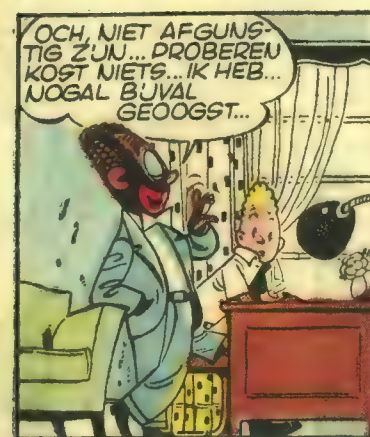
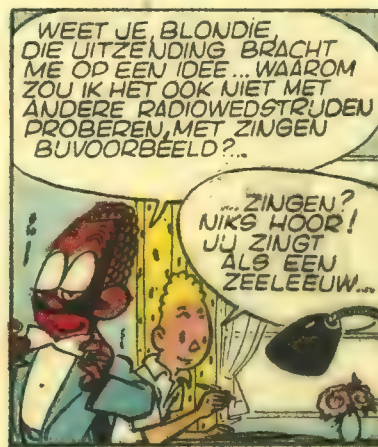
De BEVERCLUB op 't oorlogspad

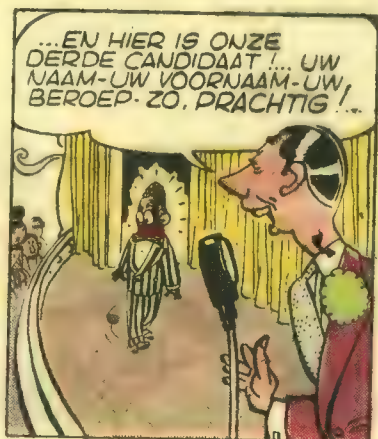
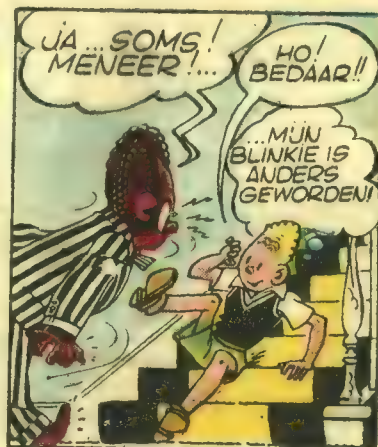
DOOR R. REDING

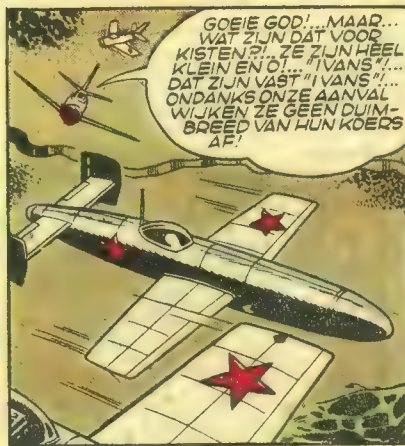
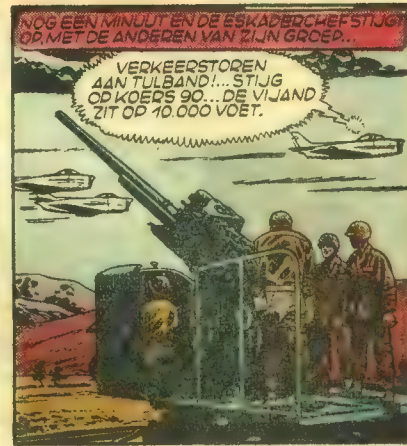
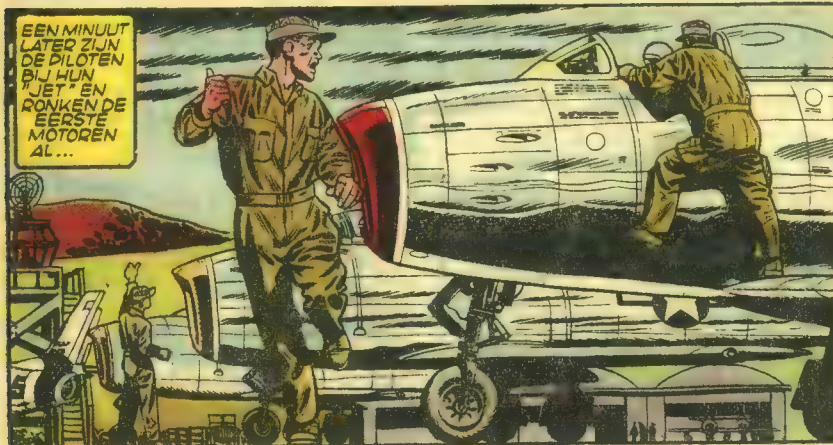

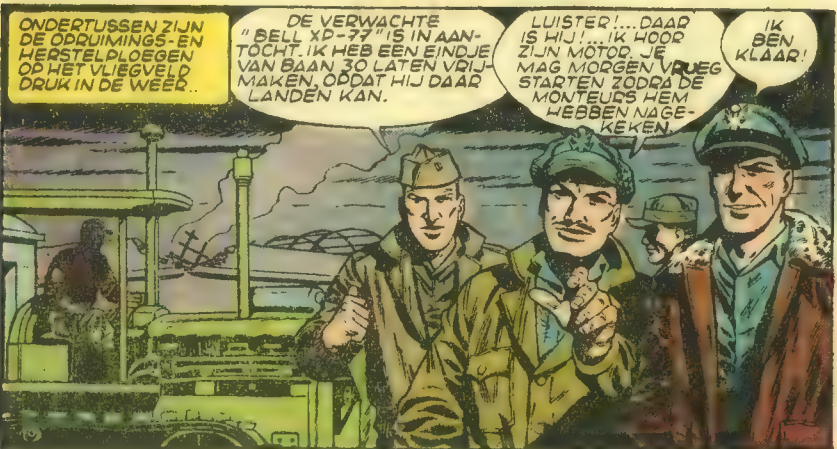
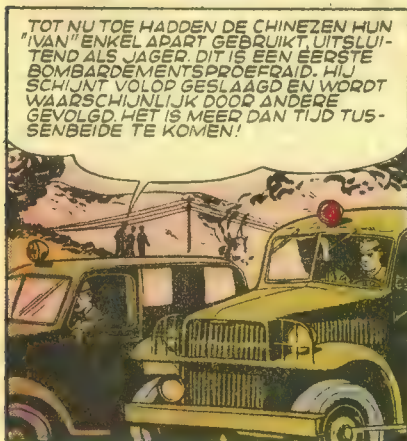

BUCK DANNY

IN KOREA

TOT NU TOE HADDEN DE CHINEZEN HUN "IVAN" ENKEL APART GEBRUIKT, UITSLUITEND ALS JAGER. DIT IS EEN EERSTE BOMBARDEMENTSPROEFRAID. HIJ SCHIJNT VOLOP GESLAGD EN WORDT WAARSCHIJNLIJK DOOD ANDERE GEVOLGD. HET IS MEER DAN TIJD TUSSENBEIDE TE KOMEN!

LATER OP DE COMMANDO-POST...

TOEN WIJ DE "IVANS" INHAALDEN LIETEN ZIJ ONS ACHTER ZICH. ZE GEBRUIKEN VUURPIJLEN WELKE HUN EEN GEWELDIGE EXTRASNELHEID VERLENEN. WE ZULLEN ONZE JACHTMETHODEN MOETEN WIJZIGEN.

HEBBEN JULLIE KUNNEN ZIEN OF ZE DOOD ANDERE VLIESTUIGEN GELEID WERDEN?

DAT WAS ONMOGELIJK TE ZIEN! ALS ER WAREN DAN MOETEN ZE VEEL HOGER GEZETTEN HEBBEN EN VEEL VERDER!

IN HET HOSPITAAL...

WAT ZAL IK DOENP. GOUWELIJK! IK MAG NIET MIJN MAKERS, MIJN MEEDEREN MIJN EED VERGADEEN... DAT KAN NIET!... NOOI!... MAAR... DAN VERDOORDEEL IK MIJN VROUW, MIJN KINDEREN, MIJN HELE FAMILIE TOT DE ERGSTE FOLTERINGEN

O, MOCHT IK MAAR PRATEN!... ALLES UITLEGGEN... MAJoor DANNY OM RAAD VRAGEN BIJ VOORBEELD. OCH NEE!... ALS DIE ELLENDIGE SPIONNEN HET MERKEN, IS MIJN FAMILIE VERLOREN... EN WAT KAN HIJ ME ANDERS AANDADEN DAN DE ZAAK AF TE WIJZEN? WAT EEN VRESELIJKE TOESTAND... HET LIJKT ME DAT IK DOL WORD!

ER IS EEN OPLOSSING... ME LATEN SCHRAAPEN!... MIJ UIT DE AMERIKAANSE LUCHTMACHT LATEN WEGJAGEN ZONDER DAT HET LIJKT OF HET MIJN SCHULD IS. DAT IS HET ENIGE MIDDEL... 'T IS AFSCHUWELIJK AL MIJN MAATS ZULLEN ME VERACHTEN... MAAR ER ZIT NIETS ANDERS OP!...

ONDERTUSSEN ZIJN DE OPRUIMINGS- EN HERSTELPLOEGEN OP HET VLEGVELD DRUK IN DE WEEG...

DE VERWACHTE "BELL XP-77" IS IN AAN-TOCHT. IK HEB EEN EINDJE VAN BAAN 30 LATEN VRIJMAKEN, ODDAT HIJ DAAR LANDEN KAN.

LUISTER!... DAAR IS HIJ!... IK HOOR ZIJN MOTOD. JE MAG MORGEN VROEG STARTEN ZODRA DE MONTEURS HEM HEBBEN NAGEKEKEN.

IK BEN KLAAR!

DAAR IS HIJ, HIJ LANDT!

LATEN DE "IVANS" NU MAAR OP-PASSEN!

B.220.

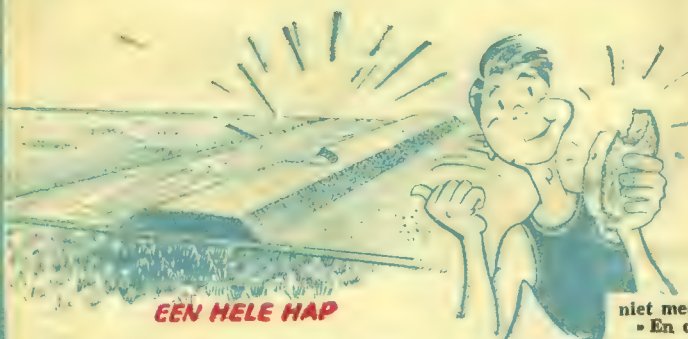
AFGEMETEN AFZETTERIJ!

Robje rent het sportterrein op. Laten we zeggen als een rossinant en dus niet als een boerenkno! Daar neemt hij zijn aanloop op de baan voor verspringen. Daar raakt hij de springplank. Een eind verder ploft hij in de springbak neer op een manier, die duidelijk laat zien, dat hij niet de minste springtechniek heeft...

— Kalmpjes aan, Rob! Ooit het gezegde gehoord: span de paarden niet achter de wagen?

Robje zet een paar ogen als theeschoteltjes.

— Laat ik je wat vertellen van het reglement voor verspringen. Ooit van missprong gehoord? Nu, die zijn er ook bij verspringen. De afzetplank bestaat gewoonlijk uit een vijf en twintig centimeter brede balk. Dat is heus niet breed! En aansluitend daarachter ligt langs heel die springplank een platgeslagen hoopje zand. Je zou er sla op kunnen zaaien. Hier dient dit bedje echter niet voor sla, maar om te

EEN HELE HAP

zien, of de lustige springer niet letterlijk over de schreef gaat. Als ook maar het tipje van zijn voet in het zand staat, wordt de sprong ongeldig verklaard! Annuleren heet dat met een geleerd woord.

— Aardig gevonden. En afdoende zo'n zanddrempel, prijst Rob en knikt zwaarwichtig.

— Er zit dus niets anders op dan een aanloop te leren nemen. Oefenen en nogmaals oefenen en je aanloop zo regelen, dat je er het meeste profijt uit haalt. Je kunt het best zo'n aanloop « merken »...

— Kom, we doen op de baan die aanloop nog eens dunnetjes over. Met welke voet zet jij je af?...

— Met de linker.

— Dan gaan we nu aan de slag. Ik laat je 40 meter aanloop nemen van deze streep af... Je start met je voeten naast elkaar door je evenwicht te breken met altijd dezelfde voet eerst...

HUP ROBBEDOES

Daar gaan we. Ik ga een tiental meter voor Robje staan. Die begint met korte pasjes, die almaar groter worden, zijn aanloop. Als hij langs me stormt, geef ik met een teken aan, waar hij zijn linkervoet zette...

Tweede oefening. Ik sta bij de nieuwe aanloop niet tien, maar twintig meter van Rob vandaan. Weer de aanloop en weer de streep — nu op twintig meter van het vertrekpunt — van de linker voet.

Derde oefening. Weer neemt Robje zijn aanloop. Met de opdracht de linkervoet zo precies mogelijk op de twee strepen neer te zetten. Hij bereikt zijn hoogste snelheid even voor het passeren van de tweede streep. Twintig meter van de tweede streep teken ik de afzetbalk na op de plak, waar de linkervoet neerkwam.

— Dat is dat, Rob. Nu gaan we heel de oefening op de echte startbaan herhalen. Zo krijg jij je vaste punten.

Met het grote maatlint meten we op de baan de afstanden uit en leggen daarnaast enkele dingen (op afstand van tien en twintig meter), waar Robje's linkervoet dan precies op de baan moet neerkomen. Ja, het lukt! Een laatste keer proberen brengt zijn linkervoet keurig op de afzetplank.

— Prent die opgenomen maten in je hoofd, Rob. Het moet een tweede natuur worden om op precies dezelfde afstanden je linkervoet te laten neerkomen. Net zolang, tot je die « merklappen »

niet meer nodig hebt.

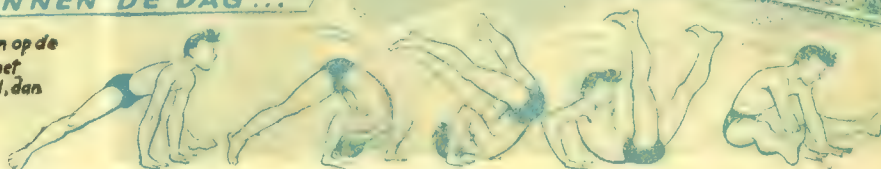
— En dan nog! Begin nooit aan een springconcours of zelfs maar aan een oefenwedstrijd zonder van te voren je « voor de merktekens » te oefenen. Immers, je moet de bakens wel eens verzetten! Je linkervoet komt anders neer, naargelang de stand van je oefenen (training), je vermoeidheid, de staat, waarin de baan verkeert, een vreemde baan, enz., enz.

— En tot slot: als je aanduidingen uitzet voor je linkervoet, doe dat dan ook aan de linkerkant van de baan! Zijn ze van de rechtervoet dan rechts van het aanlooppad. Anders moet je er onwillekeurig naar zoeken. Daarmee ben je dan uit je gewone doen en verlies je de macht om alles op één punt te concentreren: het doel, waar alles om begonnen is. Wat dat is?... Wel, steeds verder te springen, tot de acht meter bereikt zijn!

FRANK.

We gaan nog eens aan de rol. Handen op de grond, benen in spreidstand. Rollen met gespreide benen gestrekt. Zijn we rond, dan schok breken op de armen, handen vooruit, benen strekken, en... daar gaan we opnieuw.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1 :** Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2 :** Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3 :** Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, « Naverteld ».
- Art. 4 :** Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5 :** Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6 :** Tekenenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7 :** Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Hier spuwen « Aap » en « Luis » hun gal
En houden Pieter voor de mal...

De gebroeders Frits en Kees uit Almelo (Ned.) dienen zich aan onder wel afschuwwekkende namen! Verbeeld je : **VLOOIENDE AAP** en **DODENDE LUIS**! Ze zijn natuurlijk welkom. D. L. blijft fel gebeten schrijft Kees in prachtig-verontwaardigd proza, « hoe vaak hebben wij ons niet gegerd aan de bedrieglijke wijze, waarop sommige knollenplanters hun werk insturen, dit voor eigen werk verklarend, en later blijkt dan, dat deze knollen op geraffineerde wijze, zijn overgepikt! » Hij besluit dan ook art. 4 van ons knollentuinreglement te verscherpen : « Hij of zij, die aan de schandpaal wordt genageld, wordt de verdere toegang tot de knollentuin verboden ». Volgens hem dienen alle Robbedoesridders streng toezicht te houden op dergelijke « insluipers ». Nu, Snuffel is er zeker van, dat alle rechtgeaarde knollenplanters D. L. bijvallen.

We laten deze raker nog even aan het woord, waar hij onze goeie P. K. in het (Noorder)zonnetje zet. Proficiat met je overgang naar de 2e klas gymnasium, Kees! Proficiat aan alle rakers en rakeresjes, die op het einde van hun schooljaar hun zwoegen met succes bekroond zien. Het is voor hen te hopen, dat ze zonder « taak voor Engels » — of welk herexamen ook — de eindstreep haalden!

P. K. NAAR DE NOORDPOOL

Op een goeie dag vatte onze Piet het plan op in z'n eentje een expeditie naar de Noordpool te maken.

— Ik wil, zo zei hij, de vlag van de Robbedoesclub daar planten.

Nu moet je weten, dat Piet de vorige avond met een paar dronken kerels een hevige vechtpartij had geleverd. Zij waren dat nog niet vergeten en zagen nu een mooie gelegenheid hun tegenstander beet te nemen. Op de dag van het vertrek begaf één van hen zich naar de haven, ging naar Piet toe en zei :

— 't Spijt ons erg, dat we gisteren met je gevochten hebben. Om de vriendschap te herstellen bieden we je hierbij een cadeautje aan, maar je mag 't op de Noordpool pas openmaken!

Kwabje was hiermee zeer ingenomen en zei : dat hij hun van harte vergaf... O, domme Piet! Hij had niet in de gaten, dat de kerels hem een lelijke poets bakten! Om een lang verhaal kort te maken : Piet kwam op de Noordpool aan en plantte met trots de vlag waarbij hij ontroerd lispelde :

— Moge ook hier eenmaal een hele volkplanting Robbedoesridders huizen!...

Toen herinnerde hij zich het pakje. Vlug maakte hij het open. Er zat... een flesje smeermolie in met een briefje : « Om de aardas te smeren! »

DODENDE LUIS uit Almelo.

VLOOIENDE AAP spuit zijn afschuw tegen beeldromannetjes op wel sarcastische wijze! Zo zijn er inderdaad maar al te veel : ongezonde kost, met zo weinig mogelijk tekst en zoveel mogelijk sensatie!

MAAK ZELF EEN BEELDROMAN

(Eenvoudig recept voor iedereen)

Je neemt : 1. een hoofdpersoon, die walgelijk knap en dommekracht-sterk is, natuurlijk met Amerikaans klinkende naam. 2. Een internationale bende, die naar keuze smokkelt, spionneert, de munt vervalst of in al dan niet blanke slavinne handelt, of elke gewenste combinatie hiervan. 3. Naar smaak voeg je toe : een zo groot mogelijk aantal lijk. 4. Je roert die ingrediënten tot een papje van ontvoeringen, moorden, achtervolgingen, vertijnde folteringen en onstellende afpersingen. 5. Daarbij langzaam toevoegend : een schone maagd, die zo mogelijk meermelen op spectaculaire wijze uit niets ontziende boevenhanden wordt gered. 6. Je laat tenminste één bandiet ontsnappen (met het oog op het volgende verhaal). 7. Eveneens met het oog op het volgende verhaal mag de hoofdpersoon niet met de schone maagd voornoemd trouwen, want dan is er het « happy end ». 8. Dit geheel laten sudderen op een laag pitje en naar leeftijd, smaak en fantasie toevoegen : Enige kruiden in de vorm van bijlslagen, geweer-salvo's, dolkstoten, ravijnworpen, pistool-schoten, elektrische en andere stromen bloedplassen en gillen. 9. Het geheel uitstrijken over een oppervlakte van ongeveer honderd plaatjes.

VLOOIENDE AAP uit Almelo.

Onze gloedeigen P. K. bleek al vroeg last van voorgevoelens te hebben : namelijk toen hij nog op de lagere school was! Dit vertelt ons **DE GELUIDSMUUR** uit Aalst.

HET VOORGEVOEL

— Ik kan vandaag niet naar school gaan, moeder, zegt Pietje.

— En waarom niet, Pietje, vraagt moeder verbaasd.

— Omdat ik zeker weet, dat ik er erge pijn in mijn buikje zal krijgen, moeder...

— Hoe kun je dat nu al weten, Pietje, vraagt moeder weer.

— Omdat ik mijn les niet heb geleerd en ik besluit een heurt krijg, moeder!

DE GELUIDSMUUR uit Aalst.

ZWARTE BEER uit St. Gillis-D. knolde in « Robbedoes » Nr 693 een Muziekfestival-knol. Daarop leveren **TONY BRAECKENS** en **ROGER DE GESCHANDVLEKTE** uit Hoboken als vaklui critiek. Omdat dit hier objectief gebeurt, ruimt Snuffel er graag een plaatsje voor in.

WEET WAT JE SCHRIJFT!

Hoor de Muzikanten!... Horen wel, maar zien niet, hé Beerte! Je laat de dirigent een paar maten vooraf slaan. En je moet weten, dat op een wedstrijd reeds punten verloren gaan, als de muziekmeester ook maar één maat vooraf slaat! En romboet de grote trom in ieder nummer? Wat voor muziek is daar uitgevoerd, als na enkele nummers je oren al tuiten?... We vragen ons af, of je er wel geweest bent. Je beweert : « Wanneer de afstand is afgelegd, moet ook het nummer uit zijn ». Wij met ons acht jaar muzikant-zijn en onze dirigent van de harmonie hier in Hoboken met zijn ondervinding van 30 tot 40 jaar hebben niets nog nooit meegemaakt! Maar waar is en blijft : Muziek trekt allen aan. Heera voor de muziek! **TONY BRAECKENS** en **ROGER DE GESCHANDVLEKTE** van het « Optimistenblad » (lees « Robbedoes ») uit Hoboken.

Het hoekje van de

SPELEN **SCOLA**

Eerste lijst

Zoals beloofd, geven wij hieronder een eerste lijst van steden en dorpen, waar u de Robbedoes-Scola-zegels kan bekomen. De winkels en magazijnen, die bij de koopwaar deze zegels verstrekken zijn te herkennen aan een speciaal aanplakbitjet in het uitstraalraam waarop de woorden : **ROBBEDOES - SCOLA**. Deze winkels zijn geheel onafhankelijk van iedere zaak, waar een bordje hangt met het woord « **EXCELLA** », alsmede van de magazijnen der Union Coopérative (in de provincies Luik, Namen en Luxemburg) en der Coopérative de Dour Onderstaande lijst zal geregeld worden aangevuld. De lijst der winkels in Wallonië vindt u in « Le Moustique ».

Antwerpen, Aartselaar, Atembeek, Ardooie, Aalst.

Borgerhout, Boechout, Baasrode, Branst-Bornem, Breendonk, Bornem, Berlare, Beveren, Boom, Balem, Boezinge, Beigem, Bavegem.

Denderleeuw, Denderhoutem, Dendermonde, Dottenijs, Dickenbusch.

Essene, Erembodegem, Edgem, Everbeek St-Jozef, Emelgem, Erpe, Ekene, Everberg, Elst, Erwetegem, Eisdien.

Grembergen, Geeraardsbergen, Goeferdinge, Gemeldorp, Galmaarden, Gent Gijzenzele, Gontrode, Gentbrugge, Geluvel, Grimbergen.

Hijk, Hemelveerdegem, Haren-Zuid, Humbeek, Hofstade, Hoboken, Hove, Hingene, Hamme, Hemiksem, Heule, Houthulst, Herne, Handzame.

Impe, Ieper, Ingelmunster, Iedegem, Ize-gem.

Kempel, Kortrijk, Kontich, Kleinwillebroek, Kortemark, Klerken, Korsworm Kachtem, Koilskamp.

Liedekerke, Lebbeke, Lierzele, Lichtervelde, Lendeled, Langemark, Lede, Lauwe, Ledeborg, Leeuwergem.

Mortel, Mariakerke, Merkem, Moerbeke, Moeskroen, Merelbeke, Melle, Moortzele, Michelbeke, Munkzwalm, Menen, Machelen, Messemem, Montenaken.

Ninove, Niel, Nederboelare, Nederbrakel, Nieuwkerke, Neder-over-Heembeek, Nieuwenrode, Neerheilissen.

Oude-God, Onkerzele, Overboelare, Ophasselt, Oosterzele, Oombergen, Opbrakel, Oordegem.

Pamel, Puurs, Parike, Ploegsteert, Poperinge, Proven, Perx.

Ruisbroek, Reet, Rumst, Roeselare, Rumbeke, Roborst.

Strijtem, St-Amands, Schoten, Schelle, St-Jans-Hemelveerdegem, Schendelbeke, Sauvage, Staden, St-Pieters Kapelle, St-Amandsberg, Steenhuijze, St. Martens-Lierde, St. Maria-Lierde, St. Denijs-Boekel, St. Maria-Oudenhove, Strijpen, Schorisse, Sicheem-Sussem, St. Maria-Horebeke, St. Blasius-Boekel, St. Jan, St. Lievens-Houtem, Serskamp, Schellebelle, Smetlede, St. Katharina-Lombeek.

Ternat, Teralfene, Terhagen, Torhout, Tollembeek, Tongeren.

Viane, Vollezele, Velzeke, Voorde, Vlaemertinge, Voormezele, Vilvoorde, Vlierzele.

Wilrijk, Willebroek, Woumen, Weert-Bornem, Waarbeke, Wervik, Westnieuwkerke, Waasten, Wolveterm, Wetteren, Wanzele, Wonck.

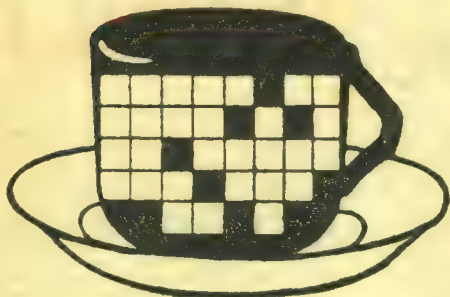
Zeke, Zarnen, Zonnebeke, Zwijnaarde, Zwaarden, Zandvoorde, Zillebeke, Zottegem, Zegelsem.

DENK NA EN... VUL IN:

1 2 3 4 5 6 7 8

1
2
3
4
5

Nog enkele mededelingen :

1. Laat Odette haar nieuwe schuilnaam zélf op haar lidkaart aanbrengen en... beginnen jullie eerlijk opnieuw! 2. **MOESI** 33.450 uit Rotterdam zij meegedeeld, dat « Spirou » 'en eekhorntje en rakker betekent. Een leuke naam, niet? 3. P. K. dankt **BOMBA** uit Gent hartelijk voor de mooie foto. Snuffel geeft Georges bovendien een verdiende eervolle vermelding voor zijn dankbaar opstelknolletje « De Zwarte Ridder ». Je bent een echte Robbedoesrakker! 4. Onze beste groeten voor **DE ZWARTE KATER VI** en de R. C.-Club uit St. Pieterslille, die ons vergast op enkele degenlijke raadseknolletjes : 1. Waarom zijn ware vrienden aan spoken gelijk? 2. Wat moet je houden, als je het hebt gegeven? 3. Wie antwoordt iedereen in eigen taal?... P. K. (op de Noordpool) vond : 1. Omdat je er veel over hoort praten, maar je ze zelden ziet... 2. De echo. 3. Een gegeven woord. Ieder begrijpt, dat P. K. die laatste antwoorden verwisselde!

Eén enkele knol prijkt in het dichterknollenperk, maar dat is dan ook een reuzeknol. Deze poëzie heeft **JEF** uit Beveren reeds eerder aangeboden (toen het leed nog vers was). Snuffel gaf ter planting door, maar... toen heeft Sjarel op het allerlaatste nippertje wegens plaatsgebrek anders beschikt. Snuffel hoopt, dat je nu meer succes hebt. Het beoefende geduld (van 23 Oct. 1952 tot heden) is inderdaad aan de heldhaftige kant.

'K STOND STIL...

'k Stond stil bij het doodsbéd
Van mijn beste vriend,
'k Stond er triest en droef, net
Als een wezenkind.

Doods en donker waarde
Iets als van de dood
Rond de opgebaarde,
Die de ogen sloot.

In de stilte vaarde
't Van de kamer rond,
Waar ik stomme staarde,
Waar ik mij bevond.

't Zweefd' in d'atmosfeer
Als iets van de dood,
Iets, dat boezemt vreze,
Iets, dat angstige bood.

Kaarsen werpen dansend
Op de zwarte wand
Schimmen en omkransen
't Hagelwitte kant.

Flikkerend onrustig
Schijnen ze luguber
Op het doodsgewaad
Op zijn bleek gelaat.

Kaarsen flakken rokend
Akelig en hol,
Schaduwen als spoken
Gans het sterfhuis vol.

Machtig glijdt de stilte
Angstig heen en weer;
Ak'lig druppelt kille
Van de muren neer.

Op zijn koud-bleek wezen
Wijding ligt gekust;
Door de ramenreten
Zegent zon de rust.

HORIZONTAAL. — 1) Kwetsuur. — Alles wat bestaat. — 2) Meisjesnaam. — 3) Noord Duitsland (afk.). — Windstreek. — 4) Laagte tussen duinheuveld. — Duw, stoot. — 5) Stang waar iets ons draait.

VERTIKAAL. — 1) Natuurlement. — 2) Regelmaat. — 3) Naamloze maatschappij (afk.). — Muzieknoet. — 4) Bijwoord. — 5) Voorzetsel. — 6) Bewoner van Noorwegen. — 7) Reservatis reservandis (afk.). — 8) Gewricht.

HORIZONTALE OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

1) PAAR. — EN. — 2) PLATAAN. — 3) AROMA. — 4) STOMME. — 5) SMET. — 6) DBN. — O. — 7) COO. — ES. — 8) EMMER.

Droevig heerst het hartwee
In dit dodenhuis;
Stille fluistert zielsleed
In zacht weengeruis.

Zijne ouders troosten
Door een trage traan
Hunne treurnis henen...
'k Voel me aangedaan.

Trage glijden tranen
Langs mijn aangezicht,
Want langs 's levensbane
Waart ge 'n richtend licht.

Vriend ik zal je missen
Gans mijn leven door;
'k Zal vergeefs je zoeken...
Doch ik volg jouw spoor.

JEF uit Beveren.

Wat de tekenknollen betreft : onze goeie **SURCOUF** uit St. Nikolaas knolde in kleuren en geuren op lijntjespapier. Jammer! Lees art. 6 van het knollentuinreglement. Eervolle vermelding voor **FANFAN LA TULIPE** uit St. Kruls-Brugge. Geef voor die correspondent even je volle adres, Lucien! Eveneens eervolle vermelding voor **RIK** 33.522 uit Antwerpen. Henri laat onze Piet onvervaard de Mount Everest beklimmen!

Inderdaad, Piet staat voor niets.

Wie wél voor iets staat is... onze Sjarel, die het méér dan tijd vindt ons uit zijn knollentuin te jagen. Pijp, duim en blik wijzen in de richting van het hek. Tot volgende week, rakkers. Geniet nog van het vacantie-staartje. P. K. staart al uit het venster!... Blikgroeten van Sjarel, staargroeten van Piet, maar fonkelogige van jullie opperplanter

SNUFFEL.

Allen op de baan

« **ROBBEDOES** » richt langs de hele Belgische zeekust grootscheepse strandwedstrijden in met autootjes. Alle jongens in den lande worden daarop uitgenodigd. De meisjes en jongetjes, die te jong zijn om aan deze wedstrijden deel te nemen, zullen mededingen in een kostumeringswedstrijd.

IEDERE KUSTSTAD KOMT AAN DE BEURT. — De wedstrijden hebben plaats op twee achter elkaar volgende dagen. De eerste dag wordt geheel voorbehouden aan de auto-races (van 9 tot 12 u. en van 13.30 tot 18.30 u.). Op de tweede dag zijn er eveneens autowedstrijden van 9 tot 12 u. en van 13.30 tot 15 u. Te 15 u. beginnen echter op die dag de kostumeringswedstrijden.

DE EINDWEDSTRIJD VAN BEIDE CATEGORIEËN ZAL PLAATS HEBBEN TE BRUSSEL OP 12 SEPTEMBER 1953. — De kandidaten voor de finale zullen tijdig worden verwittigd. Hun reiskosten worden door « Robbedoes » terugbetaald.

EEN PRACHTIGE « VOLKSWAGEN » wordt geschonken als eerste prijs aan de overwinnaar der auto-races, terwijl een **GOUDEN PONTIAC-POLSHORLOGE** gaat naar de winnaar (ares) van de kostumeringswedstrijd.

Verder worden er nog talloze troostprijzen uitgereikt, zoals uurwerken, ballen, biscuits en chocolade, boeken, enz.

Deze prachtige strandwedstrijden konden worden ingericht dank zij de onderlinge samenwerking van de volgende bekende firma's: **TORCK**, de eerste in 1887, nog steeds de eerste; **APPOLINARIS**, het water dat ijzer doet verteren; **ESSO**, symbool van hulpvaardigheid; **WINTERTHUR**, waarborg voor het leven, en **PONTIAC**, officiële tijdopneming!

Iedere avond richt **APPOLINARIS** bovendien ook nog een schitterende croquetwedstrijd in, waarop alle mededingers vriendelijk worden uitgenodigd.

REGLEMENT VAN DE STRANDWEDSTRIJDEN

1. Iedere deelnemer moet **TWEE** deelnemingsbons indienen;

2. In « Robbedoes », « Humoradio » en « De Haardvriend » verschijnt iedere week zo'n bon, die gedurende het gehele strandfestival geldig blijft.

3. De costumes moeten vervaardigd worden van oude nummers van « Robbedoes », « Humoradio » en « De Haardvriend ». Deze bladen worden aan de deelnemers in ruil voor twee bons verstrekt.

4. De uitslagen van de afzonderlijke wedstrijden zullen **NIET** in « HUMORADIO » worden bekend gemaakt.

Graag hadden we de namen van alle winnaars in ons blad willen publiceren, maar omdat dit verschillende bladzijden zou vergen, hebben we daarvan moeten afzien. Alleen de namen en het adres van de overwinnaars in de finale zullen in ons blad worden opgenomen.

PROGRAMMA VOOR DEZE WEEK :

20 en 21 Augustus : **MARIAKERKE.**

22 en 23 Augustus : **DUINBERGEN.**

24 en 25 Augustus : **ST. IDESBALD.**

ZOMERFEEST

ROBBEDOES

1953

Deelnemingsbon

NAAM :

Voornamen :

Leeftijd :

Straat : **Nr.**

Gemeente :

WINTERTHUR

draagt de burgerlijke aansprakelijkheid voor dit ZOMERFEEST

ALLE VERZEKERINGEN

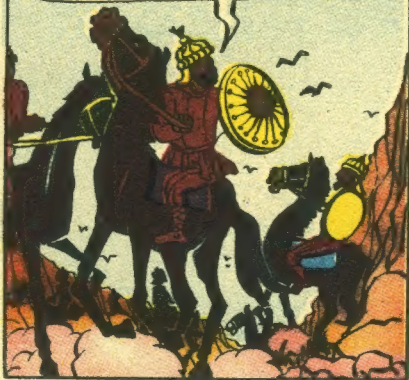
ONGEVALLEN - BRAND - DIEFSTAL - LEVENSVZERKERINGEN - PENSOEN - LIJFRENTE. - Marnixlaan 12-13, BRUSSEL

Xaverius

VERTELD
DOOR DE
MINSTREEL

DE STAM DER BADAGEN
HEEFT DE DORDEN
AAN DE KUST VERNIELD
EN WIL NU DE VISSERS
BIJ HUN TERUGKOMST
OVERVALLEN.

OPGELET! NIEMAND MAG ZICH
LATEN ZIEN! DE VISSERS
KOMEN ZEKER TERUG!

KIJK WE
HOEVEN NIET
EENS LANG
TE WACH-
TEN!

WE LATEN
ZE LANDEN!...

VOORWAARTS!

HEMEL! NU
ZIT IK LELIJK
IN DE
KNOEI!

TE LAAT OM TE
VLUCHTEN! LAAT IK
MAAR OVERLOPEN!

VRIEND!
VRIEND!

PAKT EERST DIE
GROENE VOGEL EN
KNEVELT HEM!

WACHT EVEN,
IK KAN JULIE VAN
DIENST ZIJN...

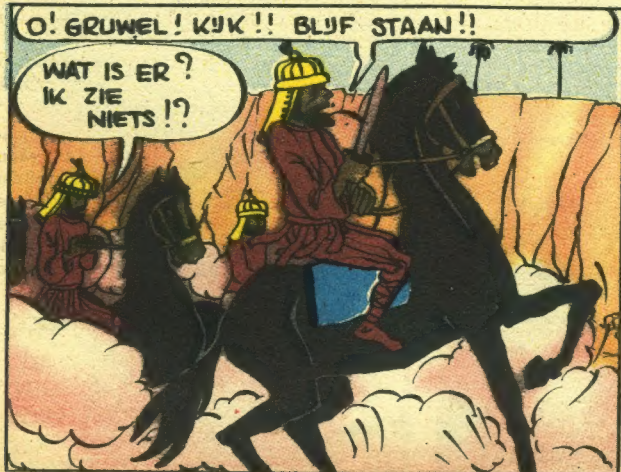

DEZE BUNDEL MOET
GOED OPGEBORGEN WORDEN

O! GRUWEL! KUK!! BLIJF STAAN!!

WAT IS ER?
IK ZIE
NIETS!?

ZIEN JULIE
DIE VRESE-
LUKE
REUS
NIET?

BERG JE! WACHT NIET
OP DE NEDERLAAG!
DE CHEF IS
NIET WUS!

IK WEEET NIET OF DIT EEN MIRAKEL IS...MAAR ZOVEEL IS ZEKER: DE VISSERS, DOOR XAVERIUS BESCHERMD, KON DEN RUSTIG HUN DORPEN OPBOUWEN!

ALS IEMAND ME HIER KWAM VERVANGEN DAN KON IK VERDER TREKKEN...

HIER KAN IK NIET EEUWIG BLIJVEN. ER ZIJN NOG ZOVEEL ANDERE VOLKEN!

PATER!

PATER, IK SLA U GADE SINDS UW BEZOEK AAN ONS. EN IK MOET 'T ERKENNEN: ALS U NIET DE WAARHEID VERKONDIGDE, HAD U NIET GEDAAN WAT U GEDAAN HEEFT!

ONTVANG MI IN UW KERK: IK WOU WEL WERKEN ZOALS U!

GOD ZENDT JE, JIJ ZAL MIJN CATECHIST WORDEN HIER, TERWIL IK ERGENS ANDERS HEEN TREK.

WAT IS ER, MENEER?

PATER XAVERIUS HEEFT ONS VERLATEN!

WEEST NIET BEDROEFD! IEMAND MOEST TOCH OOK DE ANDEREN GAAN REDDEN. PATER XAVERIUS IS NU OP MALAKA!

NEE, PATER, GEEN SCHIJN VAN KANS DAT U DE "SPECERIEILANDEN" BEREIKT. HET IS AL TE VER IN DE TIJD OM TE VAREN!

U IS ZEKER PATER XAVERIUS WAARVAN WE HEBBEN GEHOORD: ZE HEBBEN ONS VAN UW SUCCES BIJ DE VISSERS VERTELD...

MAAR ONGELUKKIG GENOEG VLOT HET NIET OP MALAKA... ALLE VOLKEN HIER HEBBEN MAAR TWEE PUNTEN GEMEEN: HANDEL... EN ZONDE...

U ZAL HET WEL ZIEN, PATER, DE MENSEN WILLEN HUN LUSTEN NIET PRIJSGEVEN!

Hoekje voor SNUFELAARS

Reinaert de Vos

WEINIG JACHTHONDEN
ZIJN SNEL GENOEG OM
EEN VLUCHTENDE VOS
TE VANGEN.
BOVENDIEN IS ZIJN
UITHOUDINGSVERMOGEN
BUITENGEWOON.

ALS EEN VOS IN EEN
STRIK ZIT ZAL HIJ
ZIJN Poot AFKNAGEN
OM ERUIT TE
KOMEN.

EEN VOS IS IN ZIJN
HOL ONMOGELIJK
TE VANGEN. ZIJN HOL
IS EEN ECHE DOOL-
HOF UIT HET MIDDEN DAT 3
METER DIEP LIGT LOPEN ER
VELE WEL 20 METER
LANGE GANGEN.

HIJ WORDT MAKKELIJK TAM
EN IS DAN EEN UTMUNTEND
SPORZOEKER VOOR DE
JACHT....

DE WILDE VOS VERWOEST ALLES. MAAR
HIJ HEEFT EEN VOORLIEFDE VOOR
ZWANEN. SOMS LOERT HIJ BIJ STUW-
DAMMEN OP FORELLEN.

DE HOOGTE VAN
EEN VOS BIJ ZIJN
SCHOFT IS GELIJK
AAN DE LENGTE
VAN ZIJN STAART:
NL. 40 CM. HIJ
BLAFT ALS EEN
HOND EN KRIJGT
DEZELFDE ZIEKTEN,
ALS DEZE, ZOALS
DE DOLHEID BIJ-
VOORBEELD. HIJ WORDT 12 TOT 15
JAAR OUD.

ZILVERVOS

MAAR IN JAPAN WORDT DE
WITTE VOS ALS EEN GOD
VEREERD. HIJ HEEFT EEN
EIGEN TEMPEL EN ELK
HUIS BEZIT EEN KADEL-
LETJE WAAR ZIJN BEEL-
TENIS OP DE EREPLAATS
PRIJKT.

D8

Michel Tacey

STANLEY

